

"Délkelet-Szlovákia gyöngyszemei" – bennmaradós hétvége

Első nap Vizsoly felé vettük az irányt, ahol a már jól ismert Daruka Misi bácsi várt minket. Elfogyasztottuk a nagyon finom kenyérlángos különlegességet, aminek a receptjét Laci a mai napig nem tudja. Ezután a laktató vacsora után elindultunk Pusztafalura az Öreg Bence Turistaházba, ahol este bújócskáztunk és nagy pókerparti volt. Másnap reggel virsli volt a reggeli étünk.

tanár úrék engedni fogják, amíg a kezünkbe nem került az a kis pohárnyi bor, minek az íze kifogástalanul jó volt. Sokáig tudtam volna hallgatni Kázmér Pista bácsit, de sajnos tovább kellett mennünk Dobóruszkára, ahol a híres egri hős Dobó István született és itt található a nyughelye is. Itt megnéztük a templomot ahol Dobó István sírhelye található. A szlovákiai utazásunkat a szombati napon szinte végig a Bodrog folyó és alkotó folyói térségében tettük meg.

A Bodrog érdekessége, hogy nem ered sehol, hanem öt egyenrangú folyó egyesülésével jön létre. Ezek pedig a következők: Ung, Laborc, Ondava, Latorca és a Tapoly, amelyek közül az első négyet személyesen is láttuk.

Eközben tovább utaztunk Kassára ahol a helyi nevezetességeket néztük meg. Ilyen volt a Dóm, Rákóczi-kripta, Főtér, Rodostó-ház, Márai Sándor szobra és szülőháza. Itt kaptunk egy kis szabadidőt, hogy mi is felfedezhessük a gyönyörű belvárost. Kassáról Aggtelekre mentünk, hogy

Ezután Szlovákiába indultunk a Rákóczi-kastélyba Borsiba, ahol körbejártuk az egész kastélyt és közben sokat nevettünk a nagyon gyorsan beszélő Kázmér Pista bácsin, akinek jelmondata az volt, hogy: „A magyar embernek 4 gyermeket kell a világra hozni.” Egyet az apáért, egyet az anyáért, egyet a hazáért és egyet, hogy megmaradjon. Ezért nagyon jó kedvünk lett, de a tetőpont az idegenvezetés befejeztével történő borkóstoló volt. Mi sem hittük el, hogy ezt

elfoglaljuk a szálláshelyünket. Itt este több csoportra oszlott a brigád. Valaki pókerezett, valaki X-faktort nézett és volt olyan csoport is ahol rémtörténeteket meséltek egymásnak a sötétben. Béres Imi pedig átvehette jól megérdemelt jutalmát tanár úrtól, amely nem volt más, mint egy dobozos citromos Arany fácán = Zlaty Bazant. Imi volt ugyanis, aki legalább a térkép alapján fel tudta sorolni a Bodrog alkotó folyóit, és elmondta, hogy melyeket láttuk közülük.

Az utolsó nap vasárnap szintén virsli volt a reggeli, amely után megint Szlovákia felé vettük az irányt, de most Krasznahorka volt az uticél. Itt megnéztük a várat ahol nagyon érdekes műtárgyak voltak. Személy szerint nekem nagy boldogság volt, hogy a szlovák idegenvezető folyékonyan beszélt magyarul is.

A legvégső állomáshelyünk a lenyűgöző betléri kastély volt, amely egy csodálatos angolparkban található, és felbecsülhetetlen értékű műkincse van. Ezeket az idegenvezetés során nem győztük csodálni. Ez után visszamentünk Aggtelekre, hogy elfogyasszuk az ebédünket.

A finom ebéd után visszaindultunk Egerbe ahol folytattuk hétköznapi diákéletünket.

Eger, 2011.10.12.

Antal Tibor és Zsigmond Tamás (11T)